

چهارشنبه 9 دی 13 محرم 30 دسامبر

شهادت عبدالله بن عقیف از دی در سال 61 هجری قمری ...

شهادت عبدالله بن عقیف از دی در سال 61 هجری قمری

عبدالله بن عقیف از دی، یکی از شیعیان کوفه و از هواداران جدی امیرمؤمنان علی بن ابی طالب (ع) و فرزندان معصومش امام حسن مجتبی (ع) و امام حسین (ع) در این شهر بزرگ بود و در قیام مسلم بن عقیل (ع) بر ضد یزید بن معاویه و عاملش عبیدالله بن زیاد، از وی حمایت می نمود.

عبدالله بن عقیف در ایام حکومت امام علی (ع) در کوفه، از یاران وی به شمار می آمد و در یاری وی چشمان خود را در جنگ های آن حضرت با مخالفانش، از دست داد. وی هم چنان با روحیه بالا، ایمانی سرشار و در کمال زنده دلی و دلیر مردی از حقانیت اهل بیت (ع) حمایت می کرد.

در ماجرای قیام امام حسین (ع)، وی به خطر سالخوردگی و نایبانی، توفیق یاری آن حضرت در سرزمین کربلا را نداشت. اما هنگامی که سرهای شهیدان کربلا را به همراه اسیران اهل بیت، وارد کوفه کرده و عبیدالله بن زیاد برای زهر چشم نشان دادن به مخالفان و اظهار پیروزی و شادمانی در شهادت امام حسین (ع) و یارانش در واقعه کربلا، در مسجد اعظم کوفه برای مردم سخنرانی کرد و به مقام شامخ امیرمؤمنان (ع) و امام حسین (ع) اسائه ادب و بی حرمتی نمود، با عکس العمل شدید عبدالله بن عقیف روبرو گردید.

وی در برابر عبیدالله برخاست و با صدای بلند به او خطاب کرد: ای پسر مرجانه! فرزندان پیامبر (ص) را می گشی و بر فراز منبر و مقام صدیقیان تکیه می زنی و سخنان کفرآمیز بر زبان جاری می کنی؟ عبیدالله بن زیاد که انتظار چنین پیشامدی را نداشت، با تکبر و خودخواهی تمام دستور داد، وی را دستگیر و صدایش را خاموش گردانند.

عبدالله بن عقیف، مردان طایفه "أزد" را به یاری طلبید و بی درنگ هفتصد تن از مردان این طایفه، از داخل و خارج مسجد به یاری او شتافته و او را از دست دژخیمان عبیدالله رهانیدند.

اما همین که تاریکی شب فرا رسید و مردم در خانه های خویش آرمیدند، مأموران عبیدالله به خانه عبدالله بن عقیف هجوم آورده و او را با ضربات شمشیر به شهادت رسانیدند. آن گاه، سرش را بی رحمانه از بدن جدا کرده و پیکر بی جاننش را در محله "سبخه" به دار آویختند.

بدین گونه، نخستین جرقه ای که می رفت کوفه را پس از شهادت امام حسین (ع) به حرکت در آورد و جنبش عظیمی را پی ریزی کند، به دست مزدوران حکومت اموی به خاموشی گرایید.

ولی همین امر، جرئت و جسارت مردم در برابر عامل زورگو و ستم پیشه ای چون عبیدالله بن زیاد را زیادتیر نمود و زمینه قیام های بعدی را فراهم کرد.

تدفین پیکرهای مقدس شهیدان کربلا در سال 61 هجری قمری

عمر بن سعد، فرمانده سپاهیان عبیدالله بن زیاد، پس از پایان ماجرای عاشورا، در روز یازدهم محرم اجساد کشته های سپاه خویش را شناسایی و گردآوری کرد و آنان را دفن نمود و در حالی که کشته های اهل بیت (ع) و بدن مقدس امام حسین (ع) و سایر شهیدان و یارانش بر زمین مانده بود، کربلا را به قصد کوفه ترک کرد.

گروهی از قبیله بنی اسد که در "غاضریه" در نزدیکی کربلا ساکن بوده و به کشته شدن امام حسین (ع) و یارانش به دست سپاه حکومتی امویان اطلاع یافتند، در روز سیزدهم محرم وارد کربلا شده و پیکرهای مقدس شهیدان را گردآوری نمودند و سپس بر آنان نماز گزارده و در همان جا به خاک سپردند.

بدین گونه، بدن مطهر اباعبدالله الحسین (ع) را در همین مکانی که اکنون معروف است، دفن کرده و فرزند رشیدش حضرت علی اکبر (ع) را در پایین پای پدر به خاک سپردند و برای سایر شهیدان در پایین قبر امام حسین (ع)، قبر بزرگی حفر و همگی را در آن جا دفن نمودند. غیر از بدن های مطهر حضرت عباس بن علی (ع)، حبیب بن مظاهر و حرّ بن یزید ربیاحی که هر یک را در مکانی دیگر به خاک سپردند.

درگذشت 171#& مرحوم آیت الله ملا عبدالله شوشتری» در سال 1021 هجری قمری

171#& مرحوم آیت الله ملا عبدالله شوشتری» از عالمان شیعه و شاگرد مقدس اردبیلی در سال 1021 هجری قمری درگذشت. مرحوم شوشتری همزمان با انتقال حوزه علمیه قزوین به اصفهان از نجف به ایران بازگشت و از مدرسان برجسته اصفهان شد. ایشان دردوره اقامت خود در اصفهان به بنای مدرسه ملا عبدالله و مدرسه شیخ لطف الله در میدان نقش جهان همت کرد و این آثار زیبا را از خود به یادگار گذاشت. گفتنی است که مرحوم شوشتری در مدت اقامت خود در مشهد مقدس برای تعمیر حرم مطهر امام رضا (ع) و برخی

مساجد و مدارس تلاش بسیار کرد. پیکرایشان در کنار مزار شهیدان کربلا به خاک سپرده شده است.

حملات مأموران رژیم طاغوت به تظاهرات وسیع مردم مشهد در سال 1357 هجری شمسی تظاهرات گسترده مردم مشهد در سال 1357 هجری شمسی با حملات مأموران رژیم طاغوت موجه شد. این حملات و درگیریها به شهید و مجروح شدن شمار زیادی از تظاهر کنندگان منجر شد. درگیری مأموران رژیم شاه با مردم زمانی اوج گرفت که تظاهر کنندگان سربازی را که به آنان پیوسته بود با ابراز احساسات گرم و پر شور در میان خود پذیرفتند. گفتنی است که در همین روز مأموران رژیم پهلوی به منزل آیت الله شیرازی حمله کردند وعدهای را در منزل ایشان به شهادت رساندند.